

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Eliška ŘÍHOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Komparativní analýza české a španělské úpravy manželství a rozbor příslušné španělské právní terminologie*

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala vzhledem ke studovanému oboru neprávniho zaměření náročné téma, když se zaměřila na představení a rozbor české a španělské úpravy manželství a použité terminologie. Přistoupila k tomuto úkolu s hlavním cílem: „...zmapovat právní úpravy vzniku a zániku manželství v České republice a ve Španělsku, vytvořit přehledné a celistvé komparace úprav obou zemí a upozornit na nejzásadnější rozdíly a shody mezi nimi (s. 8) a s druhotným cílem charakterizovat právní terminologii vzniku a zániku manželství (tamtéž).

Sledovaným cílům odpovídají použité metody i přehledná struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do čtyř kapitol. V první z nich autorka nejprve přibližuje prameny a historický vývoj rodinného práva v obou zemích, v dalších dvou jádrových kapitolách upírá svou pozornost na instituci manželství co do vzniku a zániku, aby následoval rozbor vybraných termínů ze studované oblasti.

Předkládaná bakalářská práce je zajímavá snahou o zpracování zvoleného tématu z oblasti srovnávacího práva, které v integrované Evropě neustále nabývá na významu. Především je nutno ocenit poctivou práci se španělskými primárními i sekundárními zdroji, které autorka pro potřebu citování ve své práci obvykle sama překládala. Právě v tom lze spatřovat největší přínos předkládané práce v heuristické rovině.

Po věcné stránce je možno práci označit za zdařilou. Autorka se dokázala zorientovat ve studovaných úpravách a absence formálního právního vzdělání se prakticky neprojevuje. Faktických nesrovnalostí tak objevíme minimum (např. tvrzení na s. 11 o podrobné úpravě majetkových vztahů manželů v zákoně o rodině). Práce také až na několik málo výjimek (jako např. citace českých údajů u mezinárodních smluv platných ve Španělsku na s. 16 nebo zdánlivě trochu duplicitní úprava podmínek a překážek manželství) působí promyšleným dojmem. Ve srovnávacích pasážích autorka přichází s několika neatřelými postřehy rozdílů mezi jinak podobnými úpravami a logickým výběrem studovaných termínů i kvalitním zpracováním se vyznačuje i translatologická analýza.

Ani po formální a jazykové stránce nemám k práci závažné výhrady a mohu tak konstatovat, že autorka prokázala, že ovládá pravidla kladená na závěrečné kvalifikační práce.

Směrem k obhajobě navrhuji, aby se autorka pokusila rozvést poněkud strohou informaci ze s. 17 o tom, že nový český občanský zákoník „...mnoho změn v obsahu rodinného práva nepřinese“.

Práci tak doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou **v ý b o r n ě**.

České Budějovice, 7. 6. 2013

JUDr. Mgr. Ivo Petru, Ph.D.